

3. Куцик П. О. Передумови та проблеми впровадження уніфікованої корпоративної системи обліку та звітності / П. О. Куцик // Вісник Національного університету “Львівська політехніка” (Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку). – 2012. – № 722. – С. 146–150.

4. Рогатіна Л.П. Розкриття інформації та її контроль в системі корпоративного управління / Л.П. Рогатіна, О.В. Рогатіна // Обліково-аналітичне забезпечення в умовах управління фінансово-економічною безпекою підприємства: монографія під ред. проф. Немченка В.В. – Одеса, Фенікс. – 2015. – 360 с. – С. 288-295.

5. Савченко // Електронне наукове фахове видання “Ефективна економіка. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2946>

Пісоченко Т.С.,

к.е.н., асистент

кафедри обліку і оподаткування

Миколаївський національний аграрний університет

(м. Миколаїв)

Лугова О.І.,

к.е.н., старший викладач

кафедри обліку і оподаткування

Миколаївський національний аграрний університет

(м. Миколаїв)

КОНТРОЛЬ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ

Ринок державних закупівель відіграє важливу роль в сучасній економіці України. Значна частина видатків державного бюджету припадає саме на здійснення публічних закупівель, розмір яких залежить від запланованих, на початку року, обов'язкових закупівель відповідно до тендерних процедур. Система державних закупівель може розглядатися як сукупність правил, установ та процедур, які, діють разом, генерують складові конкурентної боротьби на ринках поставок, послуг та робіт у державному секторі.

На сьогодні в Україні зростає попит на підготовку фахівців з питань проведення контролю, аналізу та оцінювання процедури публічних закупівель, за допомогою навчання, проведення тренінгів та інших заходів. Проведення детального моніторингу державних закупівель надасть можливість широкого доступу до підрозділів та сукупних даних про підрядників, замовників та інших учасників торгів. Моніторинг має бути передбачений замовником на етапі планування бюджету та проведення безпосередньо самої закупівлі.

Публічні закупівлі контролюють протягом усього закупівельного процесу: від планування до повного виконання договору. Залежно від питань, які підлягають контролю, законодавством передбачено відповідні повноваження для різних державних органів.

Відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі» контроль у сфері публічних закупівель здійснюють такі державні органи:

- Рахункова палата України;
- Антимонопольний комітет України;
- Державна аудиторська палата України (ДАСУ);
- Центральний орган виконавчої влади.

Всі перераховані вище органи контролю, реалізують державну політику у сфері державного фінансового контролю, у межах своїх повноважень, які визначені у Конституції та законодавчо-нормативних актах України.

На сьогодні важливу роль відіграє контроль публічних закупівель, при проведенні якого можна знайти значну кількість порушень та зловживань [3]. Відповідно до закону України «Про публічні закупівлі» моніторинг закупівель проводить центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю та його органи на місцях [1]. На думку Д. Краснікова моніторинг – це вид аналітичної оцінки збитків, у тому числі від операцій із державними закупівлями [2].

Державні контракти, особливо в оптимальних економічних умовах, є досить цікавими для підприємців. Приватний сектор буде мати значний інтерес до участі у публічних закупівлях лише в тому випадку, якщо він буде впевнений, що підписання контракту з державою буде вигідним. В той же час, замовники будуть зацікавлені у прозорому проведенні тендерних процедур, якщо будуть впевнені, що всі учасники пропонують об'єкт закупівлі належної якості. Для того, щоб досягнути цих цілей, необхідно, в обов'язковому порядку, здійснювати моніторинг ринку публічних закупівель.

Процес збору та аналізу інформації для відстеження стану виконання планів і перевірки відповідності результатів певним стандартам, необхідний для визначення результатів діяльності проведення тої чи іншої закупівлі, що допоможе визначити чи правильно проводиться процес закупівлі, задовольняються потреби споживачів та учасників, та вирішити проблеми, які могли виникнути в процесі закупівлі. Якщо результати моніторингу вказують на невідповідність діяльності потребам цільової аудиторії, або результати та впливи не відповідають очікуванням, чи не вистачає ресурсів та не відповідають законодавчим актам, можна внести зміни у плани та діяльність установи [4, ст. 64].

Отже, законодавче регулювання проведення моніторингу публічних закупівель необхідне лише у випадку, якщо вони мають здійснюватися у сфері повноважень держави, тобто органами державної влади та місцевого самоврядування. Разом з тим, принципи і методи моніторингу соціальних

проектів, програм розвитку бізнесу не повинні регулюватися владою, – таке регулювання має здійснюватися професійною спільнотою. У сфері проведення моніторингу повинні забезпечуватися принципи субсидіарності (відповідальність кожного у прийнятті рішень та вирішенні проблем) і децентралізації (передача функцій на той рівень управління, на якому вони можуть виконуватися найбільш ефективно).

Список використаних джерел:

1. Про публічні закупівлі : закон України від 25 груд. 2015р. № 922-VIII. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/922-19/page>. (дата звернення 06.12.2019).

2. Красніков Д.А. Формування і впровадження механізмів державного управління у сфері виявлення та відшкодування збитків державі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр.: спец. 25.00.02. Київ, 2016. 34 с.

3. Котелевко О. В. Проблемні питання при здійсненні контрольних функцій державної казначейської служби України за державними закупівлями та шляхи вирішення URL: <http://dspace.snu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/2412/1/Kotelevko.pdf>.

4. Департамент економічного розвитку торгівлі. Інформація щодо веб-ресурсів, на яких розміщується інформація про проведення тендерних процедур за кордоном. Веб-портал : URL : <http://www.gue.sm.gov.ua/index.php/uk/zakordonna-tenderni-zakupivli>

Полянська О. А.,

к.е.н., доцент

Львівський торговельно-економічний університет

(м. Львів)

КОСТ-КЛІНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ

Облік та аналіз витрат є найважливішим інструментом управління витратами та підприємством загалом, оскільки дозволяє отримати детальну структуровану інформацію, необхідну для регулювання виробничого процесу та адекватної оцінки рівня ефективності діяльності суб'єкта господарювання. Управління витрат носить системний характер і за своєю суттю є упорядкованим процесом збору, реєстрації та аналізу інформації щодо витрати і результатів за процесам і видам діяльності. Використання даної системи забезпечує оптимізацію собівартості продукції, сприяє підвищенню рівня рентабельності і, в кінцевому рахунку, позначається на конкурентоспроможності підприємства. Крім цього, системний підхід до управління витратами сприяє реалізації контрольної-